

Bernard(us) Prange,

geb. 2 jan. 1931, (Blekkinkhofweg),

† 17 oktober 2020

Bernard vertelt:

'Het was kort voor de bevrijding dat de vluchtende Duitsers bij ons aan huis (de boerderij 'Blekkink' ('De Prange', K163, aan de Prangeweg, waar nu (2020) de Familie Jansen woont) kwamen en ons beste paard vorderden. Het paard, dat we gebruikten om het land te bewerken.

Zij namen het paard mee naar huize Meenk-Roosen in Miste. Daar verzamelden de Duitsers de ingenomen paarden.

Maar er gebeurde toen het volgende: toen een Duitser de volgende dag het paard voor de wagen spande en op de bok ging zitten, liep het paard vanuit Miste regelrecht over de weg naar 'De Prange'.

De 'koetsier' hield de leidsel in de hand, maar hoefde niets te doen.

Het paard reed 'naor huus!'.

Daar aangekomen is het paard meteen in het kippenhok gezet en de Duitser is teruggelopen naar zijn manschappen. Wat er met de wagen is gebeurd, blijft een raadsel.

We merkten aan het gedrag van de Duitsers, dat het leven gauw anders zou worden. In de verte hoorden we kanonslagen en we zagen de zoeklichten van over de grens, die de vliegtuigen van 'de vijand' in het licht probeerden te 'vangen'.

De Duitsers waren op de vlucht en namen zoveel mogelijk voedsel (brood, eieren en melk) mee voor onderweg en je moest het wel geven anders werden ze link.

Op 30 maart kwamen 's middags over de Smeenkstegge (nu: Blekkinkhofweg) en vanaf de Driehonderdmeterweg legervoertuigen van de Engelsen. Dat betekende, dat we 'vrij' waren.

De buurt liep uit en volgden de wagens. De soldaten wilden graag eten. Wij hebben gezien, dat ze eieren baken in hun helm.

De wagens vervolgden kort daarna hun weg richting Woold, waar ze bij 'Roerdink' door Duits afweergeschut werden opgewacht. Er werden daar door een hinderlaag negen tanks kapot geschoten en veel militairen vonden daar de dood.....

De vrijheid werd gevierd! En hoe! De Christelijke Oranjevereniging Haart en Omstreken organiseerde een bevrijdingsfeest bij de Christelijk Nationale School. Dat was mooi en er was ook bier.....uit Groenlo. Ik heb daar wel het nodige van gedronken. Ik was nog jong!

Op zich waren de Duitsers, die ook bij ons ingekwartierd waren, geen slechte mensen, maar wij waren niet 'vrij'. Je moest je aan allerlei regels houden, die niet fijn waren, zoals 's avonds niet naar buiten; elke avond geen licht buiten aan; dingen kopen via een bon.

Na de bevrijding heeft mijn vader geregeld, dat ik als 16 jarige jongen aan het werk kon bij Hendrik Lijftogt. Hij wilde mij wel hebben als knecht, omdat hijzelf wat ziekelijk was en veel arbeid niet kon doen.

Zijn dochter Ina trouwde later met Dik Schutte, die toen de boerderij overnam. Zoon Roy Schutte woont er tegenwoordig met vrouw, kinderen én zijn moeder.

*Bernard Prange
voor zijn oudershuis*